

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Göteborg, Moriska församlingen) (Nr.) Religionsvet.
Sv.
Jud.
Acta

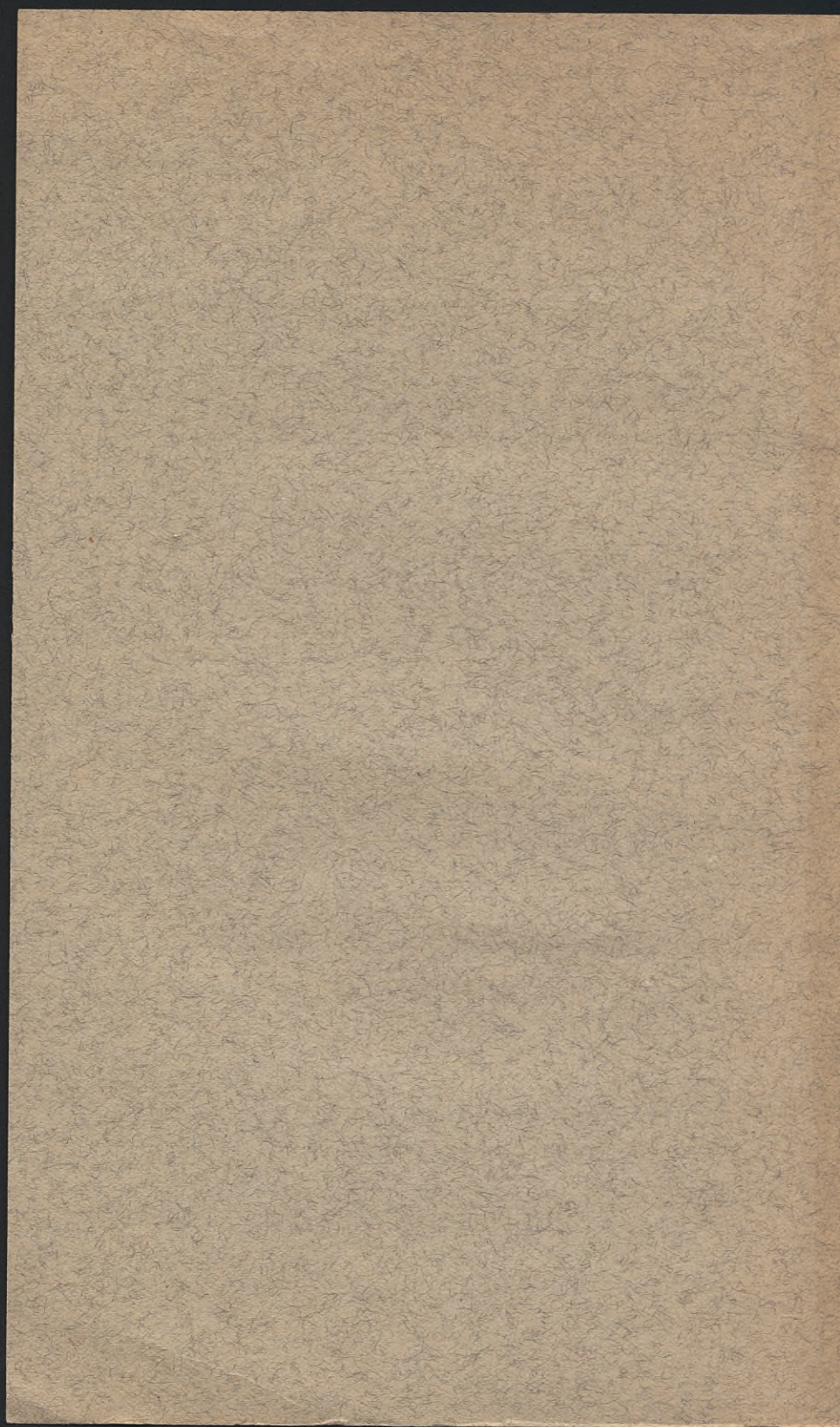
Vid gudstjänsten i synagogan i Göteborg
på klagodagen den 8 maj 1844 1844

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBLIOTEK

1001043289

(Böteborg. Masarik & firman-
tingen)

(B.) Religionsvet.
Sw.
Jud.
skola

VTD

GUDSTJENSTEN I SYNAGOGAN

I

GÖTHEBORGS

PÅ

KLAGODAGEN

DEN 8 MAJ 1844.

GÖTHEBORGS,

M. PRYTZ'S OFFICIN, 1844.

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

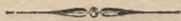
No 1.

Sorgens hand oss träffat har,
Landet gråter Landets Far!
Han har slutat jordisk färd,
och ifrån en bättre verld
ser Hans anda, som Gud gaf,
tårar gjutas vid Hans graf.

Bragdrik Hjelte, fridsäll Drott,
ärans högsta höjd Han nått;
stor och ädel förebild,
och i storheten så mild;
ack, Han var — Han är ej mer,
grafven ingen återger!

Jordiskt välde, jordisk prakt,
vika må för dödens makt.
Det är så Din viljas bud,
dödens Herre, lifvets Gud;
och att vörda den ger tröst,
lugnar sorguppfyllda bröst.

Men — af hvad den Ädle var
är då intet mera kvar?
blir i häfderna ej spordt
hvad Han verkat ädelt, stort?
jo! ty grafven i sin famn
slöt Hans stoft men ej Hans namn.

N° 2

Bön från Predikstolen.

N° 3

Eller Hebreiskan,

ur: *Hael Dajan emeth.*

Sannfärdig Domare är Gud;
Skaparns gerning utan fel;
rättvis dom Han alla ger;
ljus och lif Hans bönig är!
Herren gaf,
Herren tog,
ty från Honom allting är;
pris vare Honom i evighet!
Prisadt vare Herrens Namn evinnerligt!
Herren gaf,
Herren tog,
Prisadt vare Herrens Namn!

N° 4

Predikan's första afdelning

N° 5

Eller Ps. 90.

För Dig, vår Gud, knäböje vi,
Du var, Du är, skall evigt bli,
Dig prisa Myriader!
Förinnan haf och berg och dal
och himlens verldar utan tal,
var Du, evige Fader!
Ljusets källa!
Från det höga,

solens öga
rikt utgjuter
ljus och lif som oss omsluter.

Af stoft Du danat oss, o Gud,
ej veta vi när, på Ditt bud,
till stoft vi åter blifva.
För Dig hänflyta tusen år
lik natten som försvann i går
för solens ljusa skifva;

Du förblifver;
men vi födas
att förödas.
Knappt vi andas
innan vi med mulden blandas.

Det gräs som morgonsolen födt
vid aftonen är fälldt och dödt,
fast dagen knappt förflutit;
stolt blomman i sin fägring står,
men snart den vissnar och förgår,
fast vörd så öm den njutit;

bild af lifvet!
korta timma,
svaga strimma,
snart försvinna

de, och snart vi målet hinna!

N:o 6 Predikans andra afdelning

Vår pilgrimsfärd på jorden här, —
sju gånger tio år den är,
och tio till, är höjden;
så nära grafven väggen står, —

hur mången uti tidig vår
har lemnat lefnadsfröjden!

Lifvets Herre!
hvad som händer
Du oss sänder;
gagna tiden

lär oss Du, snart är den liden.

Hos Dig är ljus och herlighet,
Din Nåd är vår lycksalighet,
o, att Du den må sända!
Tänd upp en gnista i vårt bröst
utaf Ditt ljus, att den till tröst
och båtad oss må lända!

Vishets Ursprung,
Dig vi dyrka!
gif oss styrka,
att vi trygga
må på Dig vår framtid bygga!

Välsigna våra händers verk,
och vackla vi, o Gud, så stärk
Du oss till dygdig ifver!
Ty Riket Ditt och Makten är,
det goda som vi njuta här
allena Du oss gifver.

Fader! lifvet
Dig vi egna,
att det hägna;
gif att döden
leda må till fröjd, ur nöden!

N: 8

Predikans slut

N° 12

7

Efter Ps. 102, 2—3.

O Gud, Barmhertige, upptag
de suckar som vi sända!
Du vill från oss, på sorgens dag
Din åsyn bort ej vända.
Att åter resa fallet mod
böj, Gud! till oss Ditt öra;
Du ser vårt hjerta, Fader god,
O, må Du oss bönhöra!

N° 10
BÖN

från Predikstolen,
för Högstsällig KONUNGEN.

Amen

N° 9
Efter Hebreiskan:
G'viah meaphar.

Från stoftet kroppen har ursprung,
den utaf jord är beredd;
själen, från ofvan upprunnen
har öfver stjernor sitt hem;
då dagen gryr hon kommer,
åter, vid afton, hon går;
när tiden fulländat,
dödsslumren viker,
då väcks den fromme till evigt lif.

N° 11
Ps. 16

reciteras på Hebreiska.

N° 13

BÖN

från Predikstolen,

för HANS MAJESTÄT KONUNGEN

och

DET KONGLIGA HUSET.

N° 14

Ps. 17, v. 15.

Låt mig i renhet Ditt Anlete skåda,
njuta, då jag vaknar, af Din Herlighet!

N° 15

avvilsignelsen,

från Predikstolen.

Amen

N° 16

På Hebreiska:

Adon-Olam.

Ps. 16

Hebreiska.

